

I Corinthe 11:24-25

Gemeente,

Maar de mens beproeve zichzelf en ete alzo. Zichzelf beproeven, zichzelf laten doorlichten in het licht van het kruis. In het licht van God, die Zich in Jezus openbaart als de Heilige en Genadige, Wiens toorn over de zonde zo groot is dat Hij Die aan geliefde Zoon Jezus Christus heeft gestraft. Wel gestraft, zo heilig is God, maar aan Hem, zo genadig is God. In dat licht word je zonde je tot zonde. Zo erg. In dat licht komt er vluchten tot vergeving. Zo groot en rijk. In dat licht komt er gezindheid dat nu heel mijn leven door Hem geheilgd wordt.

Wie dat ontloopt, ontwijkt en blijft ontwijken tot aan de bediening toe die blijve af, want anders eet en drink je jezelf een oordeel.

Wie door deze poort ging die kome, die ete en drinke alzo vanmorgen. Die ete en drinke van deze bijzondere maaltijd. Bijzonder ja, dat begrijpen onze kinderen ook wel. Want wat stelt het nu voor als je er gewoon naar kijkt. Eén stukje brood, één slokje drinken. Kijk, als jij een bijzondere maaltijd hebt is het meestal als je jarig bent. En je mag kiezen wat je eten mag. Of je vader en moeder zijn jarig of 12 ½ jaar getrouwd. Dan heb je een maaltijd. Buffet of diner. Heerlijk eten, zo veel als je maar wilt. Een tafel vol met wat lekker is. Daar kun je dagen naar uitzien. Maar als je dan vanmorgen kijkt. Brood en wijn. Meer niet. En één stukje, één slokje. En toch, en toch, is het meer dan een groot diner of buffet. Ik hoop dat je vader of moeder daar wel eens wat over vertellen. Waarom ze hier meer naar uitzien dan naar zo'n verjaardagsmenu. En ik hoop dat je er naar vragen mag en kunt thuis. Wat hier nou voor bijzonders aan is.

Dat heeft in elk geval te maken met wat Jezus zei toen Hij het Heilig Avondmaal instelde. Toen zei Hij van dat brood: Dit is Mijn lichaam dat voor u verbroken is. En: dit is Mijn bloed dat voor u vergoten is. Eigenlijk hadden de discipelen verwacht dat Jezus zou zeggen: dit is het Paaslam. Zo ging dat alle jaren, al eeuwen lang. Men dacht aan het Paaslam in Egypte. Geslacht opdat de verderfengel voorbij zou gaan en Israel verlost zou worden. Maar nu: Mijn Lichaam, Mijn bloed. Verbroken en vergoten. Dat klinkt gewelddadig. Verbroken en bloedvergieten. Nu, er was ook geweld. Menselijke geweld. Boosheid, woede. Waardoor Jezus werd gevangen genomen, veroordeeld,

gekruisigd, gedood. Maar vooral was er Goddelijke boosheid, toorn. Die Zich ontladde op Jezus lichaam en ziel. Gods toorn die in volle omvang en op volle sterkte neerdaalde en Jezus trof. En neerstootte in de nederdaling ter hel. Totdat hij riep Mijn God, Mijn God waarom verlaat Gij Mij.

Mijn lichaam, verbroken voor u. Dwz. u ten goede. U tot heil. Tot vergeving, tot verzoening. Tot aanneming tot kind, tot erfgenaam van het eeuwige leven. Dwz. in uw plaats. Anders had u de eeuwige dood moeten sterven. Het was: u of Ik. U eeuwig verzinken onder Gods toorn, of Ik. En toen zei Ik: Vader, neem Mij. Vader: Ik zal Mij stellen onder uw toorn, opdat dezen eeuwig vrij zullen zijn, eeuwig gered. Ik voor u. Zo zeker als gij dit brood eet en deze drinkbeker drinkt. Wie zichzelf beproefd heeft die ete en drinke.

Evenzo nam Jezus ook de drinkbekere en zei: Dit is het Nieuwe Testament in Mijn bloed. Het Nieuwe Testament met u. Dat is voor het eerst dat God de verhouding met Zijn volk een testament noemt. Want tot nu toe noemde de HEERE het altijd een verbond. Ik zal Mijn verbond oprichten. En in Jeremia: Ik zal een nieuw verbond maken. Maar hier: Testament. En wat geeft dat aan? Allereerst: een testament heeft te maken met sterven. Een testament treedt in werking als de maker overleden is. Daardoor komt de inhoud vrij en beschikbaar. Nu, door Jezus sterven komt de inhoud van het verbond beschikbaar. Door Jezus' sterven is vergeving, verzoening, kindschap, eeuwig leven verworven.

Maar er is nog iets: een verbond klinkt tweezijdig. Een verbond sluit je met elkaar. Daar over moet je het samen eens zijn, en allebei toestemmen. Maar in een testament word je gezet. Word je naam genoemd. Dat bepaald de testamentmaker zonder overleg. Eenzijdig. Ten diepste is Gods verbond een testament. Hij heeft bepaald: Ik zal u een nieuw hart geven. Ik zal uw zonden nimmermeer gedenken. Ik zal maken dat ge in Mijn wegen zult wandelen. Ik zal maken dat u Mij kent. Dus dat geeft aan: heel het heil en het delen in het heil is uit U. Uit Uw welbehagen. Uit Uw eeuwige verkiezing. Ik deel erin omdat U het wilde en omdat U mij grondeloos liefhad en omdat U er voor zorgde. Dat geeft de beker te kennen. Dat geeft de wijn te kennen. Dit is het bloed van het Nieuwe Testament. Voor u, omdat Hij u beschikte tot heil, omdat Hij u schreef in Zijn Testament. Omdat Hij. En daarom zal Hij ook trouw blijven in eeuwigheid. Daarom zal Hij u voeden en laven tot in het eeuwige leven. Bidden dat uw geloof niet ophoudt. Bewaren in Zijn hoede. Niet uit Zijn hand laten rukken. En u doen volhouden tot en met het einde toe. Volharding der heiligen, zo hebben we dat gehoord in de avonddiensten in mei.

Maar de mens beproeve zichzelf en ete alzo. Door de poort van zelfbeproeving is er de toegang tot deze tafel. Waar brood en wijn teken en zegel zijn van Jezus' verbroken lichaam en van het Nieuwe Testament. En toen zie Jezus tot Zijn discipelen: doet dat tot Mijn gedachtenis. Doet dat. Hij beveelt het. En wanneer: in de nacht waarin Hij verraden werd. De laatste avond van Zijn leven. Zo dicht voor Zijn sterven. Had hij nog één wens voor de Zijnen. Als je vader de laatste avond voor zijn sterven nog iets heeft gezegd, nog één wens had, dan weegt dat heel zwaar en raakt je dat heel diep om die wens te kunnen vervullen. Vlak voor Zijn sterven, de avond voor Zijn dood, had Jezus nog één wens voor Zijn Kerk: doet dit tot Mijn gedachtenis. Eén wens, één opdracht, bevel: doet dit tot Mijn gedachtenis. Wat heeft Jezus een verdriet als één van de Zijnen Zijn laatste wens ongehoorzaam is. Zich niet beproefd heeft en het er maar bij liet zitten. Zich wel beproefd heeft maar het toch niet nodig vindt om aan te gaan. O doet dat tot mijn gedachtenis.

Hoe zullen we Hem daarbij gedenken? Luister straks naar het formulier: dat Hij de last van onze zonden en de toorn Gods droeg voornamelijk toen Hem het bloedige zweet in de hof uitgedrukt werd, waar Hij gebonden werd opdat Hij ons zou ontbinden. Ontelbare smaadheden leed, opdat wij nimmermeer te schande zouden worden. Onschuldig ter dood veroordeeld werd, opdat wij voor het gericht Gods zouden worden vrijgesproken. De vervloeking van ons op Zich heeft genomen opdat Hij ons met zegening vervullen zou. Van God verlaten werd opdat wij nimmermeer van God verlaten zouden worden. En zo het nieuwe en eeuwige Testament heeft vastgemaakt. Dan zal Hij nu ook altijd ons verzorgen, ons behoeden, ons bewaren, ons voeden en versterken, ons doen volharden, totdat Hij komt. Totdat Hij komt om ons tot Zich te nemen in eeuwigheid. Totdat Hij komt om ons thuis te halen.

Maar de mens beproeve zichzelf en ete alzo en drinke alzo.

Amen